

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 200/2014
26.03.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног С.Ј., због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 11. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј., адв. Д.С., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву 4К 40/13 од 02.08.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.5091/13 од 25.12.2013. године, у седници већа одржаној дана 26.03.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј., адв. Д.С., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву 4К 40/13 од 02.08.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.5091/13 од 25.12.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву 4К 40/13 од 02.08.2013. године, окривљени С.Ј., оглашен је кривим због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 11. у вези члана 30. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од седам година у коју му се урачунава и време проведено у притвору од 31.10.2012. године до упућивања у установу за издржавање казне затвора.

Окривљени је обавезан да плати суду трошкове кривичног поступка у износу о чијој ће висини бити одлучено посебном одлуком и на име паушала у износу од 10.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Истом пресудом изреком под два окривљени С.Ј., на основу члана 355. тачка 2. ЗКП ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних

материја из члана 348. став 4. у вези става 1. и 2. Кривичног законика, јер није доказано да је учинио дело за које је оптужен.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.5091/13 од 25.12.2013. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Краљеву и браниоца окривљеног С.Ј., адв. Д.С., а пресуда Вишег суда у Краљеву 4К 40/13 од 02.08.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног С.Ј., адв. Д.С. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, и укине побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак и одлуку.

Након што је поднет, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј., адв. Д.С., у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку достављен је јавном тужиоцу, након чега је Врховни касациони суд одржао седницу већа у смислу члана 488. став 2. Законика о кривичном поступку, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј., адв. Д.С. је неоснован.

Бранилац окривљеног С.Ј., у захтеву за заштиту законитости наводи да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, јер се заснивају на доказу на коме се не могу заснивати, тј. на исказу сведока под мерама посебне заштите "ВК 313", јер је саслушан од стране ненадлежног суда – Вишег суда у Краљеву пре него што је одлуком Врховног касационог суда делегиран за поступање, те да истражни судија није био овлашћен да га саслуша, да по сазнању браниоца сведок није уживао посебну заштиту, већ је слободно шетао К.М., да решење о додељивању посебне заштите није достављено окривљеном и његовом браниоцу, као и да је побијаним пресудама повређен кривични закон на штету окривљеног.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Неосновано се у захтеву браниоца окривљеног указује да је Виши суд у Краљеву пресуду засновао на исказу сведока који је прибављен од стране ненадлежног суда, тј. да истражни судија Вишег суда у Краљеву није био надлежан да предузима било какву истражну радњу, а посебно саслушање "заштићеног сведока" под шифром ... Наиме, на основу одредбе члана 488. став 1. ЗКП извршен је увид у предмет Врховног касационог суда Кд 166/2012 од 26.12.2012. године којим је за вођење поступка против НН извршиоца, по предлогу Вишег јавног тужиоца у Краљеву Ктн бр.58/12 од 26.12.2012. године за

предузимање појединих истражних радњи против непознатог извршиоца, због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 3. и тачка 6. у вези члана 30. Кривичног закона Врховни касациони суд решењем одредио Виши суд у Краљеву и утврдио да је проследио истог дана телефаксом Вишем суду у Краљеву, када је и истражни судија Вишег суда у Краљеву у кривичном предмету Кп бр.69/12 против непознатог извршиоца испитао сведока ... под мерама посебне заштите, па су супротни наводи браниоца окривљеног оцењени неосновани.

Наводи браниоца окривљеног да саслушани сведок није имао статус заштићеног сведока у складу са одредбама ЗКП, по оцени Врховног касационог суда су неосновани.

Наиме, одредбом члана 109а став 2. ЗКП прописано је да мере посебне заштите сведока обухватају испитивање сведока под условима и на начин који обезбеђују да се неоткрије његова истоветност и мере физичког обезбеђења сведока у току поступка.

По налажењу Врховног касационог суда сведок ... имао је мере посебне заштите, јер сходно одредби члана 109а став 2. ЗКП, мере посебне заштите представљају мере које обухватају испитивање сведока, под условима и начин да се неоткрије његова истоветност, саслушан је под шифром и на основу члана 109г са главног претреса, где је саслушан искључена је јавност (записник са главног претреса од 31.07.2013. године). Мере физичке заштите се не објављују, већ се оне одређују према Закону о програму заштите учесника у кривичном поступку ("Службени гласник РС", број 85/05), и представљају ткз. ванпроцесну заштиту.

Такође, наводи захтева којима се оспорава законитост прибављања исказа од заштићеног сведока под шифром ..., који је саслушан од стране истражног судије пре отварања истраге, као и оспоравање да је сведок могао имати статус заштићеног сведока с обзиром да се поступак водио против непознатог учиниоца, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

По члану 239. ЗКП, кад је учинилац кривичног дела непознат, јавни тужилац може предложити да истражни судија предузме поједине истражне радње, ако је, с обзиром на околности случаја, неопходно или целисходно да се оне предузму пре покретања истраге.

Дакле, истражни судија може предузимати све процесне радње, које с обзиром на околности случаја, су неопходне или целисходне да се оне предузму пре покретања истраге, па тако и испитивање заштићеног сведока, као и сваког другог сведока, при том је услов да сведок сводичи и да му се да посебна заштита, о чему је истражни судија Вишег суда у Краљеву донео решење Стр. Пов. Кри 460/12 од 26.10.2012. године, којим се одобаравају мере посебне заштите одређеном лицу и одређено да ће се у току поступка испитати под шифром ... која ће заменити његово име и презиме, па су супротни наводи у захтеву оцењени неоснованим.

Наводе у захтеву а који се односе да решење истражног судије о одобравању мере посебне заштите није достављено окривљеном и његовом браниоцу, бранилац окривљеног је неосновано истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ови жалбени наводи неосновани и о томе на страни 4 и 5 образложења пресуде дао веома јасне разлоге, које и Врховни касациони суд у свему прихвата у смислу члана 491. став 2. ЗКП, с тим да се одредба члана 109в став 4. ЗКП о мерама посебне заштите сведока примењује када се решење доноси у истрази и на главном претресу, када су странке познате, а у конкретном случају овај сведок је саслушан у преткривичном поступку на основу члана 239. ЗКП а не у истрази, јер се поступак водио против НН лица, па није ни постојала друга странка којој би било достављено решење, а која би могла да изјави жалбу, те су и у том делу наводи захтева браниоца неосновани.

Неосновано се у захтеву браниоца окривљеног побијају правноснажне пресуде због повреде кривичног закона на штету окривљеног, из чега произилази да се повреда кривичног закона односи на члан 439. тачка 2. и 3. ЗКП, тј. да је у погледу правне оцене дела и у погледу кривичне санкције повређен кривични закон на штету окривљеног, јер се по наводима захтева у конкретном случају ради о кривичном делу убиства из члана 113. у вези члана 30. КЗ, за које је запређена знатно блажа казна. Ово стога што изрека правноснажне пресуде садржи сва битна обележја кривичног дела убиства у покушају из члана 114. став 1. тачка 11. у вези члана 30. Кривичног законика, а супротни наводи браниоца уствари представљају оспоравање утврђеног чињеничног стања.

Такође, другостепени суд није учинио наведене повреде закона када је одбио жалбе Вишег јавног тужиоца у Краљеву и браниоца окривљеног С.Ј., а законитост првостепене пресуде испитао је у складу са одредбом члана 604. став 1. ЗКП, који Законик се примењује од 01.10.2013. године, дакле у време одлучивања о жалбама, па је тако законитост првостепене пресуде и поступка који је претходио њеном доношењу, ценио по одредбама Законика о кривичном поступку ("Службни лист СРЈ", бр. 70/01 и 68/02 и "Службени гласник РС", бр. 58/04, 85/05, 115/05, 49/07, 122/08, 72/09, 76/10) који је био на снази у време одржавања главног претреса и доношења првостепене пресуде у овој кривичној ствари.

Стога, по налажењу Врховног касационог суда, побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП (члан 368. став 1. тачка 10. старог ЗКП) и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2. и 3. ЗКП, а које су истакнуте у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј.

Са изнетих разлога, налазећи да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј. у целини неоснован, Врховни касациони суд је на основу члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.